

SENTINȚA CIVILĂ NR. 651

Şedința camerei de consiliu din data de 31.01.2018

Președinte: Elena Daniela Bîscă

Grefier: Georgeta Maria Pavel

S-a luat în examinare acțiunea civilă formulată de reclamantul Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâțul având ca obiect pretenții – cerere cu valoare redusă.

Procedura completă, fără citarea părților.

Cererea este legal timbrată cu taxa judiciară de timbru de 50 de lei, conform art. 6 alin. 1 C. pr. civ.

S-a făcut referatul cauzei, după care, în temeiul art. 131 alin. 1 C. pr. civ., instanța, procedează din oficiu la verificarea competenței sale și constată că, în baza art. 1028 raportat la art. 107 C. pr. civ., aceasta este competență generală, material și teritorial să soluționeze prezenta cerere.

Instanța încuviințează proba cu înscrișuri și în baza art. 238 alin. 1 C. pr. civ., estimează durata necesară cercetării procesului la acest termen de judecată.

Nemaifiind alte cereri formulate sau probe solicitate spre administrare, instanța declară încheiată cercetarea procesului și reține cauza spre soluționare.

I N S T A N Ț A**În deliberare asupra cauzei de față, constată următoarele:**

Prin cererea înregistrată la această instanță sub dosar nr. 16262/55/2017 la data de 16.10.2017, Consiliul de Mediare, în contradictoriu cu părâțul solicitat, prin procedura cu privire la cererile de valoare redusă, obligarea părâțului la plata sumei de 900 lei, conforma facturii seria CM nr. 4709/03.11.2016, cu termen scadent la data de 03.12.2016.

În motivare, reclamantul a arătat că fost emisă factura nr. 4709/03.11.2016, având un debit total în suma de 9200 lei, sumă compusă din: taxa anuală profesională 2014 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională 2015 în valoare de 300 lei, taxa anuală profesională 2016 în valoare de 300 lei.

În Hotărârea Consiliului de mediare nr.196 din 25.02.2012, la articolul 5 s-a dispus ca Taxa anuală profesională va în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați, înscriși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr. 192/2006, iar mediatorii autorizați suspendați datorează o Taxa anuală profesională de 100 lei. Aceste taxe au fost instituite începând cu anul 2012, acordându-se totodată și o serie de facilități pentru mediatori.

Reclamanta a invocat art. 17 alin. 2 din Legea nr. 196/2006 și art. 9 din Regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de mediare, aprobat prin Hotărârea nr. 5 din 13 mai 2007, modificat și completat. De asemenea, a arătat că taxa anuală profesională, datorată de mediatorii autorizați Consiliului de mediare, constituie sursa de venit propriu pentru instituția de interes public național, constituind o structură centrală, conform deciziei nr. 140 data de ICCJ în dosar nr. 33370/3/2008, în condițiile legii speciale, și este prevăzută de actele normative în vigoare, atât în prezent cât și la data emiterii documentelor de plată pe numele părâței, respectiv art. 21 lit. e) din Legea nr.192/2006, art. 9 lit. b) din Hotărârea nr.5/2007, art. 9 alin 1, art. 10 alin 1 litera d) și alin 2 , art. 29 pct. 23, art. 30, art. 31 alin. 2 litera n) din Hotărârea nr. 39/2015, privind aprobarea Statutului profesiei de mediator publicat în M.O. al României, partea I, la data de 30 iulie 2015, dar și de alte hotărâri ale Consiliului de mediare.

Acesta a precizat că pârâtul și-a luat angajamentul să respecte hotărârile Consiliului de mediere încă de la înregistrarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a formei de exercitare. De asemenea, mediatorul își angajează răspunderea profesională pentru activitatea desfășurată în cadrul Biroului de mediator implicit și plata taxelor profesionale anuale pe care le datorează individual față de instituția Consiliului de mediere. O alta consecință a neplății taxei profesionale anuale conduce la lipsa vizei de pe Legitimăția de mediator, menționând că prin Hotărârea nr. 476/16.04.2010 a Consiliului de mediere s-a statuat ca „mediatorul se identifica cu legitimăția emisă de Consiliul de mediere, vizată anual”, iar fără această viză mediatorul autorizat nu poate profesa. Pârâtul nu a făcut proba plășilor restanțelor, deși avea inclusiv posibilitatea să achite eșalonat taxa.

În drept, se invocă disp. art. 1026 -1032 din NCPC și art. 1350 din NCC, art. 42, art. 17 alin. 2 și art. 19 alin. 4 , art. 42 din Legea nr. 192/2006.

În probațiune, reclamanta a solicitat încuviințarea și administrarea probei cu înscrișuri, fiind depuse în acest sens la dosar, în copii: *delegație de reprezentare juridică, factura fiscală seria CM nr. 4709/03.11.2016, extras de pe site-ul consiliului de mediere, cerere pârât nr. 0632/23.02.2012, Hot. Nr. 197/25.02.2012, Hot. Nr. 196/25.02.2012, Hot. Nr. 04/19.02.2016, Hot. Nr. 20/31.05.2014, Hot. Nr. 30/08.08.2016, Hot. Nr. 476/16.04.2010, Hot. nr. 01/20.03.20415.*

Pârâtul, prin întâmpinarea depusă la data de 0512.2017 a solicitat respingerea cererii, cu cheltuieli de judecată, arătând că, deși în anul 2013 a fost autorizat ca mediator și a achitat taxa pentru anul respectiv, în realitate nu a desfășurat niciodată activitatea de mediator, din data de 03.10.2014 fiind angajatul ANIF, pe postul de director filială și mai apoi de director adjunct.

De asemenea, pârâtul susține că legitimăția sa nu a mai fost vizată din anul 2013 și nu a realizat niciodată venituri din profesia de mediator.

În drept, pârâtul a invocat dispozițiile art. 205 C.pr. civ., iar în probațiune a depus la dosar, în copii certificate pentru conformitate, legitimăția nr. 2729, adeverințe de venit pe anii 2012 – 2016, adeverința nr. 2839/04.12.2017 emisă de ANIF .

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamantul a solicitat respingerea ca nefondate a susținerilor pârâtului având în vedere că potrivit hotărârilor emise de Consiliul de mediere și Legii nr. 192/2006, pârâtul are obligația de a achita anual taxa profesională ce îi revine în calitate de mediator autorizat, nefiind împiedicat în vreun fel de Consiliul de mediere în îndeplinirea acestei obligații.

Mediatorul autorizat, Purcaru Mircea, nu a prezentat o cerere de suspendare sau de încetare din profesie, înregistrată la Consiliul de mediere. Suspendarea și respectiv încetarea din profesia de mediator operează doar în baza prevederilor art. 14, 185 și 16 din Legea nr. 192/2006, art. 9 alin. 1 lit. b) și alin. 3 din statutul profesiei de mediator.

Pârâtul face parte din corpus profesional al mediatorilor Arad, este înscris în Tabloul mediatorilor ca mediator activ de la autorizare și până în prezent, fiind obligat să se conformeze prevederilor legale ce reglementează această profesie, respectiv să achite întocmai și la termen integralitatea taxelor prevăzute de hotărârile Consiliului de mediere.

Obligația de avizare a legitimăției stă în sarcina mediatorului autorizat ori neavizarea legitimăției, din neglijența mediatorului, nu poate constitui un argument veridic pentru lipsa de activitate sau stingerea obligației asumate la plata față de consiliul de mediere.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 17 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, Consiliul de mediere reprezintă un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public înființat în vederea organizării activității de mediere, aceasta funcționând potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare. Totodată, conform art. 19 și 21 din actul normativ precitat, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun, și își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, printre care taxele provenind din autorizarea mediatorilor, donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii, încasări din vânzarea publicațiilor proprii, sumele provenind din amenziile aplicate ca sancțiuni disciplinare, dar și alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.

Potrivit art. 2 din HOT. C.M. nr. 476/16.04.2010, legitimația mediatorului emisă de Consiliul de mediere se vizează anual, doar pentru mediatorii care au achitat taxa de administrare tabloului scadentă.

Conform art. 5 din Hot. C.M. nr. 196/25.02.2012, taxa anuală profesională datorată de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei și înscriși în Tabelul mediatorilor este de 300 lei începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, respectiv 100 de lei datorată de mediatorii suspendați. Totodată, potrivit art. 1 și 2 din Hot. CM nr. 04/19.02.2016, s-a acordat termen de grație până la data de 30.04.2016 pentru achitarea taxei profesionale restante, începând cu data respectivă mediatorii autorizați care nu își îndeplinesc obligațiile de plată urmând a fi suspendați.

Reclamanta a emis factura 4709/03.11.2016 privind taxele aferente perioadei 2014 – 2016, în sumă totală de 900 lei. Având în vedere dreptul reclamantului de a reglementa taxe în sarcina mediatorilor autorizați și obligația acestora de a le achita, obligație la care pârâtul s-a angajat, de altfel, și prin cererea de autorizare și respectiv actul de înființare, instanța apreciază întemeiată cererea, urmând a o admite.

Apărarea pârâtului că nu a exercitat activitate de mediator, nu poate fi primită în sensul urmărit de acesta, anume de exonerare de la plata taxei anuale de 300 lei. Acesta avea posibilitatea de a solicita Consiliului de Mediere suspendarea sa, potrivit dispozițiilor art. 14 al. 1 lit b din L 192/2006, situație în care taxa datorată era de 100 lei anual.

Ori, în condițiile în care pârâtul nu a făcut dovada că a solicitat suspendarea sa, este evident că datorează taxa de 300 lei anuală, neavând relevanță faptul că nu a desfășurat activitate. De asemenea, în condițiile în care nu a făcut dovada plății sau stingerii creanței în alt mod prevăzut de lege, lipsa vizelor aplicate legitimației emise pentru acestea întărind concluzia că nu a achitat taxa, în baza art. 1031 Cod procedură civilă și art. 21 din Legea nr. 192/2006, va admite cererea reclamantului și va obliga pârâtul la plata sumei mai sus menționată.

Totodată, în temeiul art. 1032 Cod procedură civilă, va obliga pârâtul căzut în pretenții să achite reclamantului suma de 50 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând taxă judiciară de timbru.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite cererea cu valoare redusă formulată de reclamantul CONSILIUL DE MEDIERE, București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1, CIF 21500343, împotriva pârâtului

Obligă pârâtul să plătească reclamantului suma de 900 lei, reprezentând taxe anuale profesionale aferente perioadei 2014-2016.

Obligă pârâtul să plătească reclamantului cheltuieli de judecată de 50 lei.

Executorie.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la comunicare.

Cererea de apel se depune la Judecătoria Arad.

Pronunțată în ședință publică în data de 31.01.2018.

Președinte
Elena Daniela Bîscă

Grefier MĂNĂSTIRI
Georgeata Maria Pavel

Red/tehnored./EDB/GMP/02.02.2018

4 ex./2 com.

Se comunică cu:

- Consiliul de mediere - București, Șoseaua Nicolae Titulescu, nr. 88B, Sector 1,